

[Socialministeren]

Kommunernes refusionsberettigende udgifter vedrørende § 40, stk. 2 (januar 1980-priser).

1979	1980	1981
-----	mill. kr.	-----
50,2	36,7	31,3

Udviklingen i antallet af klienter vedrørende § 40, stk. 2 (1977 = 100).

1979	1980	1981
147	128	125

Af tabellerne fremgår det, at der fra 1979 til 1981 har været et fald i udgifterne og i antallet af klienter. Faldet er især markant fra 1979 til 1980, det vil sige inden lovændringen. Det vides ikke, hvad årsagen til faldet er.

Det er ikke muligt at vurdere besparelsen som følge af lovændringen, da det ikke er muligt at vide, hvorledes udgiftsudviklingen ellers ville have været.

Spm. nr. S 52

Til forsvarsministeren (13/10 82) af:

Steen Folke (VS):

»Hvad får søværnets materielkommando til at tro, at tre avancerede roll-on/roll-off skibe under leverance fra Helsingør værft til det krigsførende Irak er indrettet med henblik på transport af pilgrimme snarere end soldater?«

Begrundelse

I spørgetiden den 13. oktober d.å. afviste industriministeren en nærmere undersøgelse af, hvorvidt tre transportskibe, som Helsingør værft er i færd med at levere til Irak, rent faktisk er beregnet til troppettransport. (Se spørgsmål S 35).

Efter spørgetiden fik jeg af industriministeren et notat udarbejdet af søværnets materielkommando den 1. marts 1982, som frikender skibene for at være i strid med de danske bestemmelser om eksport af krigsmateriel. I dette notat hedder det bl. a.:

»Dækket skulle kunne lastes med trailers, containere eller bæltekøretøjer. . . . Der fandtes landingsdæk til helikopter, dimensioneret

til 13 tons. . . . Der var forberedt fundament til 3 × 40 mm kanon.«

Disse oplysninger, som jeg havde kendskab til i forvejen, var netop begrundelse for mit spørgsmål, om ikke det egentlige formål med skibene er troppettransport. Det stærkeste indicium er imidlertid, at der på skibene er indrettet plads til et ekstra mandskab på ca. 250 ud over den normale besætning. I spørgetiden spurgte jeg gentagne gange industriministeren, hvilke civile formål dette mandskab kunne tænkes at være beregnet på. Men ministeren undlod klogeligt at svare. I notatet fra søværnets materielkommando er der imidlertid et interessant svar på spørgsmålet: »Der var mulighed for at medbringe ca. 250 pilgrimme, men der er tilsyneladende ikke særlige foranstaltninger til deres underbringelse og forplejning.«

Der bliver unægtelig tale om en usædvanlig avanceret og velbeskyttet form for transport af pilgrimme. Det rejser spørgsmålet om, hvor naiv en minister har lov at være.

Besvarelse (20/10 82):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Søværnets materielkommando har i anledning af det stillede spørgsmål oplyst, at man under en besigtigelse af pågældende skibe af Helsingør Skibsværft blev orienteret om, at rederen under kontraktforhandlingerne havde oplyst, at der skulle kunne tages køjer om bord, når skibene skulle transportere pilgrimme.

Rent faktisk er det jo muligt – uden eller med meget små ændringer – at anvende ethvert handelsskib af en vis størrelse til transport af personel og materiel i krigsøjemed.

Denne kendsgerning medfører dog ikke, at man generelt og uden en forudgående nøjere undersøgelse kan betegne ethvert handelsskib som et krigsskib.

På foranledning af justitsministeriet er der derfor foretaget en undersøgelse af de pågældende skibe på Helsingør Skibsværft A/S for at få afgjort, om disse helt eller delvis kunne anses som værende omfattet af krigsmaterielloven og/eller våbenlovens § 6.

Resultatet af undersøgelsen har godtgjort, at bygningen af de pågældende skibe ikke falder ind under ovennævnte lovbestemmelser.